

РЕШЕНИЕ

№ 20565

гр. София, 15.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 16.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова
Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **2860** по описа за **2025** година докладвано от съдия Теодора Милева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано по жалба на И. В. М. срещу Решение № 375/30.01.2025 г., постановено по нахд № 8874/2024 г. Софийски районен съд (СРС), НО, 135 състав., с което е потвърден Електронен фиш серия К № 9205090, издаден от СДВР. С посочения електронен фиш на касатора е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лв. на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 4, вр. с ал. 1, т. 2 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата е посочено, че решението на СРС е неправилно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Излага доводи, че в случая не е налице повторност, тъй като ел. фиш серия К № 7379664 е анулиран. От съда се иска съдебният акт да бъде отменен, като бъде отменен и издадения електронен фиш. Претендира разноси за двете съдебни инстанции.

Касаторът- в съдебно заседание, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът- Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не се явява. В представени писмени бележки оспорва касационната жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София - град, I касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2

АПК и след като прецени събраните доказателства, приема следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК, от надлежна страна и срещу подлежащо на съдебен контрол решение, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

От събраните в хода на производството писмени и гласни доказателства съдът е установил, че на 19.05.2024 г. в 12:37 часа, с автоматизирано, техническо средство CORDON M2 MD1193, било установено и заснето, че в [населено място], по [улица]до № 421, с посока от [улица]към [улица], при ограничение на скорост за населено място до 50 км./ч., И. В. М. управлявал лек автомобил М. Е 200 Д, рег. [рег.номер на МПС] , със скорост 64 км./ч., т.е. с превишена стойност на скоростта от 14 км./ч. Било констатирано, че собственик, на когото е регистрирано процесното МПС, е И. В. М.. Във връзка с установеното нарушение служител на СДВР съставил обжалвания електронен фиш серия К № 9205090/19.05.2024 г., с който на касатора е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лв. на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 4, вр. с ал. 1, т. 2 от ЗДвП, за нарушение на чл. чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Прието е, че нарушението е извършено в условията на повторност – след вече връчен и платен електронен фиш К № 7379664/2023 г., влязъл в сила на 12.04.2024 г.

При така установеното от фактическа страна, СРС,е достигнал до извод, че електронния фиш отговаря на изискванията на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, както и че описаното в него нарушение е безспорно доказано и извършено в условията на повторност. Районният съд е извършил преценка на представените по делото доказателства, след която е приел, че приложените веществени доказателствени средства установяват точното място на извършване на нарушението, посоката на движение на превозното средство, датата и точния час на осъществяване на деянието, както и регистрационния номер на МПС. Изложил е съображения за правилност на дадената в ЕФ правна квалификация на нарушението и следващото се за него административно наказание, отчитайки обстоятелството, че същото било извършено в условията на повторност.

Правилно СРС е заключил, че обжалваният ЕФ е по образец и със съдържание, съобразно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, като в него е посочена СДВР, като териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението и която се явява негов издател. Спазено е изискването на чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата /Наредбата/, въвеждаща изискването за всяко използване на мобилно АТСС за контрол /каквото мобилно АТСС е използвано в процесния случай/ да се попълва протокол съгласно приложението.

Приложеният по делото Протокол за използване на АТСС рег. № 4332р-39570/20.05.2024 г. е доказателство за мястото и времето на извършване на нарушението, вида на АТСС, с което е заснето нарушението, посоката на движение, в която се осъществява контролът, въведените ограничения на скоростта, както и мястото за контрол, където е било разположено техническото средство. Безспорно в случая към протокола е приложена и снимка на разположението на уреда, с което е изпълнено и изискването на разпоредбата на чл. 10, ал. 3 от Наредбата. С други думи не са налице нарушения, опорочаващи нормативно уредените условия и ред за използване на АТСС за контрол на правилата на движение по пътищата, до степен, която да доведе до отмяната на издадения вследствие на това ЕФ.

За съда е несъмнено, че И. В. М. е осъществил нарушение на ЗДвП в населено място – в [населено място], по [улица]до № 421, с посока от [улица]към [улица], изразяващо се в движение със скорост над разрешената, поради което законосъобразно констатираното превишаване на скоростта е посочено като нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Като санкционна норма в ЕФ е посочена разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, според която, когато нарушението по ал. 1, т. 1 - 5, ал. 2 и ал. 3, т. 1 - 5 е повторно, наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер, а за повторно нарушение по ал. 1, т. 6 и ал. 3, т. 6 - предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер и лишаване от право да се управлява моторно превозно средство за срок три месеца.

Административнонаказателната отговорност на касационния жалбоподател е ангажирана на основание чл. 182, ал. 4, във вр. с ал. 1, т. 4 от ЗДвП, т. е. за деяние, извършено при условията на повторност, като в ЕФ наличието на този елемент от фактическия състав на деянието е основано на влязъл в сила електронен фиш Серия К № 7379664.

Съгласно § 6, т. 33 от ДР на ЗДвП, „повторно“ нарушение е нарушението, извършено в едногодишен срок, а в случаите по чл. 174, ал. 2 – в двегодишен срок, от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение, включително и когато първото наказание му е било наложено като нов водач.

Според настоящия касационен съдебен състав обаче, от първоинстанционния съд не са взети предвид представените с административната преписка доказателства, релевантни за квалифициране на процесното деяние като „повторно“ по смисъла на горната разпоредба, а именно извадка от системата за сигурно електронно връчване към Министерство на електронното управление. Видно от същата електронен фиш Серия К № 7379664 е анулиран. Това обстоятелство се подкрепя и от представената от АНО Справка за нарушения на водача, където процесният фиш не фигурира. Няма данни и ЕФ, въз основа, на който е прието, че нарушението е извършено повторно, да е платен- бланката на гърба на ЕФ не е попълнена. По делото не се съдържат доказателства относно това кога предходно издаденият електронен фиш е бил анулиран, което препятства изясняването в пълнота на релевантната фактическа обстановка. В тази връзка, въззивният съд не е проявил необходимата критичност, като е възприел едностранно изявлението на АНО, инкорпорирано в издадения ЕФ, че се касае за нарушение, което е извършено повторно.

С оглед изложеното и на основание чл. 220 от АПК, с който е въведена забрана касационната инстанция да прави фактически установявания, делото следва да бъде върнато на СРС за ново разглеждане от друг състав, като спорът бъде разгледан по същество относно законосъобразността на електронния фиш и съставомерността на установеното нарушение.

Разпоредбата на чл. 63, ал. 7, т. 1, вр. с ал. 2, т. 4 от ЗАНН, дава възможност на първоинстанционния съд при еднородност на фактите и обстоятелствата и безспорно доказано нарушение и наличие на съответно обвинение за него, да измени НП като преквалифицира деянието като извършено без квалифициращия му признак „повторност“, като в съответствие с това приложи закон за по-леко наказуемото нарушение - санкционната норма на чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, която би била приложима в настоящия случай с оглед установения размер на превишението на скоростта.

В този смисъл е т. 1 от Тълкувателно решение № 8 от 16.09.2021 г. на ВАС по т. д. № 1/2020 г., ОСС, I и II колегия. Според задължителните указания, съдържащи се в т. 2 от Тълкувателно решение № 8 от 16.09.2021 г. на ВАС по т. д. № 1/2020 г., ОСС, I и II колегия, в касационното производство по реда на глава дванадесета от АПК, след като отмени решението на районния съд, административният съд няма правомощие да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, подвеждайки установените от административнонаказващия орган факти под друга нарушена законова разпоредба. Според мотивите на посоченото тълкувателно решение, подведеният под административнонаказателна отговорност субект трябва да разполага в касационното производство с възможност за защита не само срещу съставомерните факти, установени от административно-наказващия орган, но и срещу тяхната

правна квалификация, независимо дали тя е дадена от административно-наказващия орган или за първи път от районния съд.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд следва да бъде отменено и делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС при спазване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

При новото разглеждане на делото СРС следва да се произнесе и по разноските в производството на основание чл. 226, ал. 3 от АПК.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, I- и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 375/30.01.2025 г., постановено по нахд № 8874/2024 г. Софийски районен съд, НО, 135 състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СРС при спазване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

Решението е окончателно.